

является избыточной, быстро обновляется, отражена в различных источниках, представлена в различных формах, может быть ошибочной, недостоверной, вредной. Определены методические подходы к использованию информационных ресурсов сети Интернет при обучении, их роль в формировании информационной компетентности учащихся.

Ключевые слова: информация, информационная среда, сеть Интернет, интернет-ресурсы, процесс обучения химии, информационная компетентность.

SUMMARY

I. Gurhyak. Didactic analysis of information environment Internet.

In this article it is carried out the analysis of the information environment of the Internet, justified and presented the main features of the information, which is redundant, rapidly updated, is reflected in various sources is presented in various forms, may be misleading, inaccurate, harmful. It is defined methodological approaches using information resources on the Internet in the learning process, their role in shaping the information competence of students.

Key words: information, information media, Internet, Internet resources, learning of chemistry, information competence.

УДК 373.5.016:54

Т. С. Іваха, К. В. Мусатова

Національний педагогічний
університет імені М. П. Драгоманова

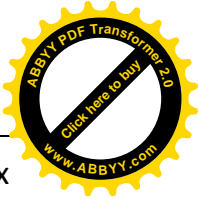
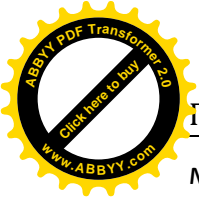
ВПРОВАДЖЕННЯ ІГРОВИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ШКОЛЯРІВ ХІМІЇ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ

У статті визначено коло питань, пов'язаних з проблемою організації ігрових методів навчання школярів хімії в основній школі та передбачено шляхи їх вирішення. Обґрунтовано, що ігрове навчання може бути ефективним методом, якщо його впроваджувати не лише з метою узагальнення знань на уроках і в позакласний час, а як і основний метод навчання в системі традиційних методів.

Ключові слова: ігрові методи, впровадження, організація, навчання школярів хімії, методична розробка.

Постановка проблеми. Проблема впровадження в навчальний процес активних методів навчання набуває актуального значення у зв'язку з реалізацією державної політики щодо розвитку освіти в Україні, спрямованої на самореалізацію особистості, формування її творчості та самостійності мислення. Одним із способів активного формування знань та умінь учнів є ігрові методи навчання, які не тільки забезпечують їх зовнішню активність, але й внутрішню самоорганізацію, що передбачає виконання розумових операцій, які сприяють розвитку пізнавальної діяльності учнів [2; 6; 9]. Однак аналіз інформаційних джерел вказує на те, що реалізація ігрового методу навчання школярів хімії для формування їх активної пізнавальної діяльності не знаходить теоретичного обґрунтування та широкого впровадження у практику навчання.

Аналіз актуальних досліджень. Аналіз публікацій теоретичного і практичного спрямування засвідчує, що організація та впровадження ігрових

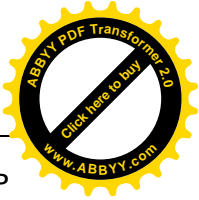
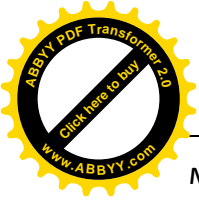

методів навчання досліджується як комплексна проблема: з'ясовуються їх специфіка, педагогічні цілі, функції, вимоги до проведення, принципи організації та обмеження [7; 9]. Так у працях науковців, які ґрунтуються на дослідженнях навчального процесу в загальноосвітніх навчальних закладах, з'ясовується методика впровадження ігрових методів навчання при вивченні природничих дисциплін, а саме, математики (Л. В. Тополя, О. І. Скафа), фізики (Н. С. Шолохова), та екології (О. Л. Пруцакова). А от впровадженню ігрових методів навчання з хімії приділяється незначна увага. Питання розглядається на рівні методичних розробок, висвітлених на сторінках спеціалізованих видань. Що ж до теоретико-методичного забезпечення вивчення хімії в школі, то ця проблема науковцями не досліджувалась. Не з'ясовано також бажання вчителів та володіння ними методикою застосування ігрових методів навчання хімії, ставлення учнів до засвоєння навчальної дисципліни в ігровій навчальній діяльності, а також вплив ігрових методів навчання хімії на якість засвоєння учнями знань з навчальної дисципліни як в урочний, так і в позаурочний час. З'ясування означеного кола питань визначає *предмет дослідження*.

Мета статті – висвітлення результатів узагальнення вітчизняного і закордонного досвіду організації та впровадження ігрових методів навчання хімії в основній школі.

Виклад основного матеріалу. Наш дослідницький пошук базується на фундаментальних працях науковців та методичних розробках провідних вітчизняних, закордонних педагогів та вчителів-практиків, в яких висвітлюються питання активізації навчальної діяльності учнів шляхом впровадження ігрових методів навчання.

Так, досліджуючи проблему способів формування знань та умінь учнів ігровими методами навчання Г. Ващенко зазначає, що «... в іграх розвивається інтелект дитини», «гра привчає дитину не тільки сприймати й спостерігати, а разом з тим і міркувати, робити висновки» [2, 123]. Водночас як зазначає В. І. Лозова, формування знань, умінь та навичок навчання неможливе без позитивного ставлення до навчання, якому сприяє використання ігор [6]. Звідси виходить, що формування особистості в ігровій пізнавальній діяльності є взаємообумовленим та невід'ємним у навчально-виховному процесі. За такої умови організації процесу пізнання, в якій об'єкт пізнання, представлений в ігрових методах, включається у сферу діяльності школяра, а діалектична взаємодія між ними створює передумови виявлення активності особистості. Г. К. Селевко вважає гру методом навчання, а широку групу методів та прийомів організації педагогічного процесу в ігровій формі автор називає педагогічними іграми. «Педагогічна гра володіє суттєвою ознакою – чітко поставленою

метою навчання та відповідним їй педагогічним результатом, які можуть бути обґрунтовані, виділені в явному виді та характеризуються навчально-пізнавальною спрямованістю» [9, 51].

Отже, ігрові методи навчання, на думку дидактів, сприяють навчально-пізнавальній діяльності, що орієнтована на реалізацію освітньої мети.

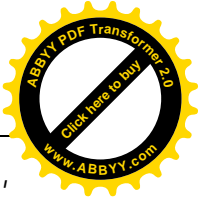
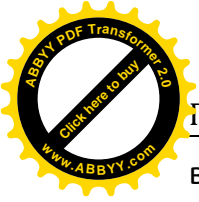
Подальше дослідження стосувалося виявлення стану теоретичної розробки та впровадження ігрових методів навчання школярів хімії. Було здійснено аналіз навчально-методичної літератури з питань висвітлення методики організації ігрової пізнавальної діяльності з хімії та реального стану впровадження ігрових методів навчання з предмету.

Аналіз навчальних посібників з методики навчання хімії вітчизняних та закордонних авторів показав, що розкриттю ігрових методів навчання з метою активізації пізнавальної діяльності приділяється незначна увага. Так, О. С. Зайцев у підручнику з методики навчання хімії наголошує лише на тому, що одним із методів навчання, який сприяє формуванню творчої особистості є пізнавальна гра. Детальний аналіз посібника показав, що серед пізнавальних ігор автором розглядається лише ділова гра (для навчання студентів), її значення, особливості організації [3].

В підручниках Н. М. Буринської [1] та Г. М. Чернобельської [11] серед методів навчання не виокремлює ігрові методи, але наголошується на тому, що «в шкільній практиці все частіше впроваджуються ігрові методи» [11, 135]. «Ці методи, зазначає Г. М. Чернобельська, епізодично впроваджуються на уроках з метою активізації пізнавальної діяльності учнів. Щодо детального розкриття питання методики впровадження ігрових методів в урочному навчанні хімії, то ми, нажаль, не знайшли його висвітлення» [1].

Узагальнення методики організації та впровадження ігрового методу навчання хімії в позакласний час знаходимо в посібнику Т. С. Івахи та О. Г. Ярошенко. Автори лекційного курсу у змісті лекції «Ігрова діяльність у позакласній роботі учнів» з'ясовують сутність дидактичних ігор з хімії, методику підготовки та проведення рольових ігор, особливості ведення диспутів, а також методику створення комбінаторних ігор. Більшість із зазначених питань Т. С. Іваха та О. Г. Ярошенко розглядають на прикладах авторських розробок ігрових методів. Зрозуміло, що у змісті однієї лекції неможливо висвітлити усі ігрові методи навчання хімії в позакласний час та деталізувати всі аспекти методики організації та їх впровадження з числа існуючих ігрових методів навчання.

Аналіз методичних видань «Хімія. Шкільний світ», «Хімія» та «Біологія. Хімія у школі» вказує на їх значну увагу до публікації методичних розробок уроків з використанням ігрових методів навчання хімії. Опрацювання зазначених

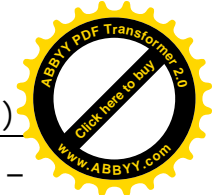
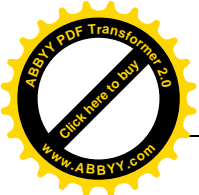
видань свідчить про те, що в основному методичні розробки являють собою ігри, які за сутністю нагадують телевізійні версії ігор («КВК», «Що? Де? Коли?», «Брейн-ринг», «Круглий стіл», «Щасливий випадок» і т.д.) та рольові ігри. Окрім цього в періодичних виданнях під назвою «ігрові методи» можна побачити окремі розробки ребусів та кросвордів із позначкою «розв'язати». Однак гра відрізняється від навчання та праці. Провідною метою є «виграш» та проведення змагання між окремими особами і групами. Якщо не включено елемент змагання, завдання або уроки із заголовками «гра» не можуть бути ігровими методами. Отже, для того щоб звичайне завдання виступало ігровим методом, необхідне його взаємопроникнення з елементами гри. В методичній літературі наявні також розробки хімічних ігор на узагальнення та систематизацію знань, де учням необхідно механічно виконати завдання, яке не передбачає, наприклад, розвиток їхньої хімічної мови.

Аналіз навчально-методичних посібників з реалізації такої функції гри свідчить, що хімічна мова найкраще формується в ділових та рольових іграх з хімії для учнів старшої школи. Приклади таких ігор створили вчителі-практики Л. М. Зламанюк, Л. І. Ідрісова, В. М. Резніченко, які вважають їх найбільш наближеними до реальної ситуації, а тому такі ігри завжди проходять цікаво.

Необхідно зазначити, що в навчальних, методичних посібниках та дисертаційних дослідженнях немає єдиної думки щодо термінології «гри» в педагогіці, внаслідок цього, автори використовують різні словосполучення: «гра як метод», «педагогічна гра», «навчальна гра», «дидактична гра», «пізнавальна гра», «ігровий метод», «ігрові методи», «навчально-педагогічна гра», тощо. Але незважаючи на сказане, гра, що впроваджується в навчальний процес, є одним з способів досягнення його мети.

У згаданому навчально-методичному посібнику Л. М. Зламанюк обґрунтовується класифікація «дидактичних ігор» на тренувальні, пізнавально-контролюючі, сюжетно-рольові та творчі, на підставі якої і планувалася розробка нетрадиційних уроків з хімії. В зазначеному посібнику наводяться розробки кількох нетрадиційних уроків з хімії на узагальнення, систематизацію знань та двох уроків вивчення нового матеріалу. Автор, пропонуючи розробки уроків, не впровадив варіативність дидактичних ігор запропонованої класифікації [4].

Навчально-методичний посібник Л. В. Туріщевої [10] включає «цікаві матеріали» дидактичних ігор при вивченні хімії, класифікація яких подібна класифікації ігор за Л. М. Зламанюк. Автор виокремлює додатково пізнавальні ігри, з чим ми не можемо погодитись, оскільки всі дидактичні ігри є пізнавальними або ж навчальними.

Подібні за своєю структурою розробки уроків до теми «Кисень і Водень – прості речовини» в навально-методичному посібнику Л. С. Ідрісової. Аналіз запропонованих уроків вказує на впровадження автором ігрового методу навчання для узагальнення знань [5]. Недоліком цих уроків є відсутність методичних рекомендацій щодо організації розроблених ігор.

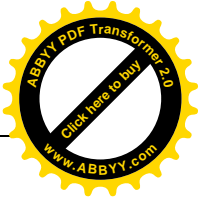
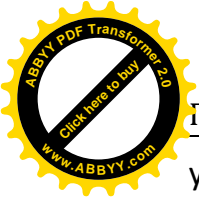
Заслуговує на увагу розробка нетрадиційного уроку узагальнення знань у формі КВК С. Василенко, в якій вчитель використовує такі ігрові методи, як хімічна головоломка, хімічне лото, конкурс капітанів, конкурс вболівальників (учнів які не беруть участь у КВК). Розробка уроку передбачає активну участь на уроці учнів з різним рівнем навчальних досягнень. Доречно відмітити, що гра завершується не лише визначенням переможців, а й домашнім завданням, яке полягає в написанні хімічної казки [12, 39].

Детальний аналіз методичних розробок уроків останніх років з використанням ігрових методів навчання вказує на те, що ігрові методи навчання хімії застосовуються епізодично, в основному на таких етапах уроку як закріплення знань та на уроках їх узагальнення. Також не простежується їх варіативність, яка б відповідала розробленій класифікації, та більшість запропонованих ігор не передбачає активну діяльність усіх учнів. Таке впровадження ігрових методів передбачає тимчасову активну навчальну діяльність, яка характерна для учнів з певним рівнем знань.

Аналіз методичної літератури свідчить, що питання впровадження ігрової діяльності школярів на уроках хімії є актуальним для шкільної практики. Опрацювання матеріалів дисертаційних робіт вказує на те, що проблема методики організації та впровадження ігрових методів у навчання учнів основної школи хімії не була предметом дослідження, а тому потребує досконалого вивчення.

Подальше дослідження стосувалося з'ясування у вчителів хімії їхнього ставлення до ігрових методів навчання при вивченні хімії, уміння вчителів їх створювати, знання вчителями методики їх організації та інших питань. У зв'язку з цим було проведено анкетування вчителів загальноосвітніх навчальних закладів м. Вінниці (№, № 18, 5, 15, 35). В цілому в анкетуванні було задіяно 30 вчителів хімії.

Так, першим запитанням, що нас цікавило, було визначення ставлення вчителів до впровадження ігрових методів навчання і було з'ясовано, що 70% учителів вважають їх доцільними та 56% – має бажання їх використовувати. Також було з'ясовано мотив, що обумовлює це бажання, і встановлено, що він пояснюється значенням ігрових методів навчання хімії яке полягає: у сприянні зміні як діяльності учнів, так і емоційного стану, протягом уроку, на позитивне (84%); зміні зацікавленості учнів (60%); сприянні цікавому проведенню відкритих занять (100%) та підвищенні успішності учнів (38%). Результати відповідей

учителів на запитання анкети представлені на гістограмі, зображеній на рис 1.

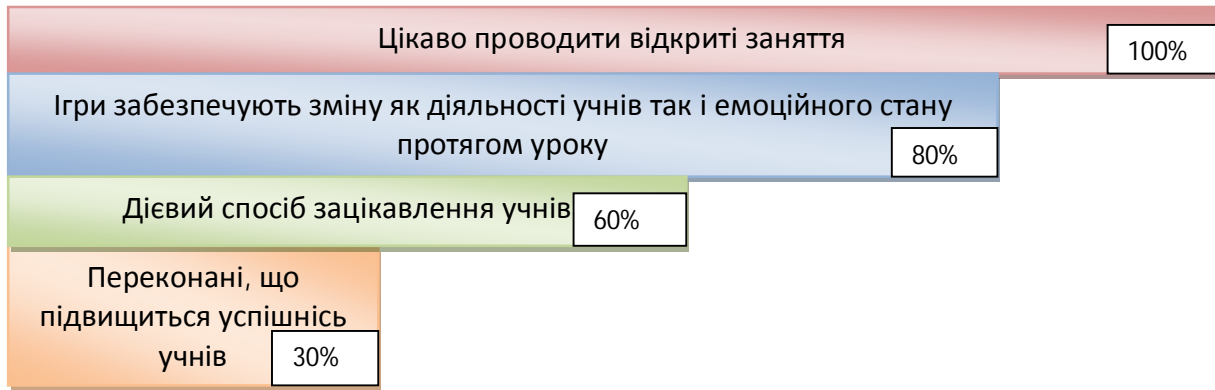
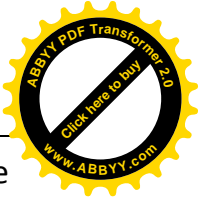
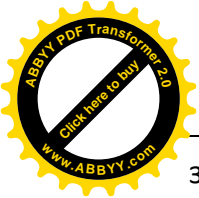

Рис. 1. Значення ігрових методів навчання школярів хімії

Результати опрацювання методичних розробок періодичних видань спонукали нас до з'ясування низки питань: «На яких уроках, на яких структурних елементах уроків впроваджуються ігрові методи навчання?» Було встановлено, що головним чином ігрові методи впроваджуються на підсумкових уроках (70% респондентів), на практичних заняттях 20%, а от впровадження ігрових методів на певних структурних елементах уроку здійснює лише 10% респондентів. Найчастіше використовуються ігрові методи навчання у позакласний час (78%). Одержані результати пояснюють наявність публікацій періодичних видань з використанням ігрових методів навчання для підсумкових та узагальнюючих уроків.

Суттєвим для нашого дослідження були відповіді вчителів на запитання анкет про їх уміння розробляти та впроваджувати ігрові методи в навчання хімії. Було встановлено, що 90% вчителів не розробляють самостійно дидактичні ігри і лише 14% розробляють їх частково, використовуючи ігрові методи, запропоновані різними інформаційними джерелами. На питання «Чи володієте ви уміннями організувати ігрову пізнавальну діяльність учнів на уроці?» 55% відповіли що «ні», 35% – «частково» та 10% – «так». Відповідно наступним питанням з'ясувалось, яким чином уміння були здобуті, а саме: шляхом навчання у ВНПЗ, вивченням досвіду організації ігрової діяльності колег у школі, опрацюванням методичної літератури, розглядом цього питання на курсах підвищення кваліфікації. Вчителям пропонувалося також зазначити іншу відповідь. Одержані результати показали, що головним чином їхні уміння пов'язані з опрацюванням методичної літератури (30%) та вивченням педагогічного досвіду колег (40%), навчання ВНПЗ та розгляд на курсах підвищення кваліфікації відповідно становлять 10% та 20%. За результатами відповідей можна дійти висновку, що умінням учителів організувати ігрову пізнавальну діяльність учнів з хімії в теорії та практиці навчання у ВНПЗ приділяється незначна увага.

Доцільним виявилось з'ясувати у вчителів, чи існують труднощі в організації ігрової діяльності школярів. Як показали одержані результати, більшість вчителів

зазначили, що найголовнішими труднощами є невміння учнів виконувати ігрове завдання (60%), складність утворення ігрових груп (40%) та розробка дидактичного матеріалу (80%). Що ж до розробки дидактичного матеріалу, то 90% респондентів зазначили, що у своїй педагогічній роботі хотіли б використовувати готові ігрові з методичними рекомендаціями щодо їх впровадження, а от 14% учителів – методичні рекомендації щодо їх розробок та організації.

Наступним етапом нашого дослідження було анкетування учнів для з'ясування відповідей на аналогічні запитання, що були запропоновані вчителям про їх ставлення до вивчення хімії з використання ігрових методів навчання та умінь створювати хімічні ігри. Це дало змогу підтвердити доцільність впровадження ігрових методів навчання школярів хімії з урахуванням особливостей розвитку пізнавальної діяльності учнів.

Для встановлення чинників, під впливом яких формується зацікавленість учнів до вивчення хімії, було проведене анкетування 594 учнів 7-9 класів.

Результати засвідчили зниження інтересу до вивчення хімії, а саме: у сьомих класах зацікавленість до хімії відзначили 75% учнів, у восьмих класах цей показник становить 67% проанкетованих, а у дев'ятих класах – 53%. Результати анкетування учнів, щодо з'ясування їхнього інтересу до вивчення хімії, представлено гістограмою, зображеною на рис. 2.

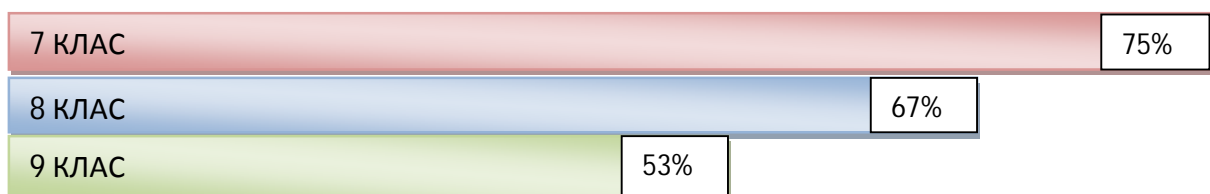
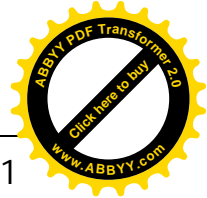
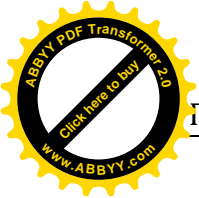

Рис. 2. Динаміка інтересу учнів до вивчення хімії

Не бажання вивчати хімію у сьомих класах (25%) пояснюється важким розумінням навчального матеріалу (9%) та важким засвоєнням теми уроків (16%). У восьмих класах не цікаво навчатись хімії 33% учням, тому що: важко засвоювати теми окремих уроків (5%); важко дає для засвоєння навчальний матеріал кожного уроку (20%); не бачать перспективи здобування освіти (5%) та мало цікавого на уроці (3%). Щодо дев'ятикласників, яких не цікавить хімія (37%), то вони зазначили, що не вбачають перспективи у здобуванні майбутньої хімічної освіти і суміжною із нею спеціальностей (30%), мало цікавого матеріалу (5%) та важко зрозумілий навчальний матеріал кожного уроку (2%). Отже, мотивація навчання учнів зменшується в навчальному процесі.

Щоб виявити фактори, що впливають на зацікавленість учнів до вивчення хімії, їм було запропоновано зазначити, яка діяльність вчителя їх захоплює. Результати представлені в табл. 1.

Таблиця 1

Фактори впливу на інтерес учнів до вивчення хімії в основній школі

Фактори впливу:	Учні класів		
	7 кл	8 кл	9 кл
1) учитель зрозуміло пояснює;	66%	60%	63%
2) часто змінює види нашої діяльності на уроці;	63%	47%	40%
3) загадує загадки;	80%	42%	26%
4) пропонує різні конкурси;	75%	48%	43%
5) створює умови для логічного мислення;	80%	56%	38%
6) задає цікаве домашнє завдання.	75%	55%	43%

Аналіз анкетування також показав, що інтерес до вивчення хімії може викликати в учнів: застосування на уроці проблемної ситуації (69%), визначення цікавих домашніх завдань (41%), цікаві розповіді вчителя (83%), використання комп'ютера (43%), інша відповідь – брати участь у конкурсах та вікторинах (37%). Тобто, учні хотіли б активно навчатись на уроках хімії.

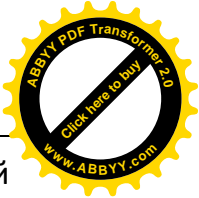
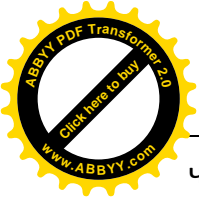
Розуміння і запам'ятовування навчального матеріалу відбувається, коли учні уважно слухають навчальних матеріал (76%) та у співробітництві з однокласниками при вирішенні спільного завдання (40%).

На жаль, було зафіксовано, що учні не приділяють достатньої уваги перечитуванню підручників (37%) та використанню додаткової літератури (15%) для закріплення знань. Це ще раз дає змогу стверджувати, що інтерес до вивчення хімії, а відповідно і навчально-пізнавальна діяльність учнів з предмету низькі.

Наступним завданням було визначити ставлення учнів до ігрової діяльності на уроці. Встановлено, що 74% опитаних доводилось брати участь в ігровій діяльності і стверджували, що їм дуже подобається з'ясовувати навчальний матеріал під час ігрової діяльності, 8% – скоріше подобається та 10% – подобається. Також при виконанні цікавого завдання 35% учнів намагаються виконати його самостійно, 15% шукають допомогу в однокласників і не завжди виконують, 30% ніколи його не виконують і менше 20% виконують завдання завжди. При цьому доречно зазначити, що пізнавальні дії обмежуються мережею Інтернет (часто 60%, зрідка 40%), шкільним підручником (30% часто, 40% зрідка, 30% ніколи), енциклопедична література (60% зрідка, ніколи 40%). Така активність проявляється за вимогою вчителя (20%), із задоволенням (60%), придумують цікаві завдання (5%), не беруть активну участь у зв'язку із незрозумінням завдання (5%) та важкістю знаходження спільної думки з однокласниками.

Отже, проведений аналіз впровадження ігрових методів дає підставу виділити найбільш типові позитивні риси та недоліки її організації.

Висновки. Ігрове навчання може бути ефективним методом, якщо його впроваджувати не лише з метою узагальнення знань на уроках і в позакласний

час, а як і основний метод навчання в системі традиційних методів. Такий комплексний підхід забезпечить якісне практичне застосування знань, що підвищить якість формування умінь та навичок та розширить сферу діяльності учнів у навчальному процесі.

Перспективи подальшого розвитку даного напрямку. Надання важливого значення ігровим методам навчання школярів хімії вбачаємо необхідність розробки їх системи для послідовного впровадження на уроках хімії, а також розробки для учителів методичного посібника щодо створення ігрових методів.

ЛІТЕРАТУРА

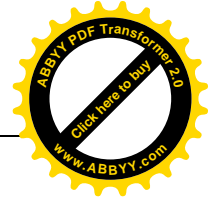
1. Буринська Н. М. Методика викладання хімії. Теоретичні основи / Н. М. Буринська. – К. : Вища школа, 1987.
2. Ващенко Г. Виховання волі і характеру : підруч. для педагогів / Г. Ващенко. – К. : Школяр, 1999. – 385 с.
3. Зайцев О. С. Методика обучения химии : учеб. для студ. высш. учеб. заведений / О. С. Зайцев. – М. : Гуманит. изд. центр ВЛАДОС 1999, – 384 с.
4. Зламанюк Л. М. Нетрадиційні форми уроків хімії. 8 клас / Л. М. Зламанюк. – Х. : Вид. гр. «Основа», 2005. – 128 с. – (Б-ка журн. «Хімія»; Вип. 2 (26)).
5. Ідрісова Л. І. Кисень і водень – прості речовини. Розробка теми / Л. І. Ідрісова. – Х. : Вид. група «Основа», 2003. – 112 с. – Серія «Бібліотека журналу «Хімія»; Вип. 5).
6. Лозова В. І. Пізнавальна активність школярів: (спецкурс із дидактики) : навч. посіб. для пед. ін.-тів / В. І. Лозова. – Х. : Основа, 1990. – 89 с.
7. Панфилова А. П. Игровое моделирование в деятельности педагога : учеб. пособ. [для студ. высш. учеб. заведений] / А. П. Панфилова ; под. общ. ред. В. А. Слостенина, И. А. Колесниковой. – М. : Издательский центр «Академия», 2006. – 368 с.
8. Резніченко В. М. Готуючись до уроку хімії / В. М. Резніченко. – Х. : Вид. група «Основа», 2005. – 112 с. (Б-ка журн. «Хімія»; Вип. 1 (25)).
9. Селевко Г. К. Современные образовательные технологии : учеб. пособ. / Г. К. Селевко. – М. : Нар. обр., 1998. – 256 с., 51].
10. Туріщева Л. В. Енциклопедія хімічних розваг / Л. В. Туріщева. – Х. : Вид. група «Основа», 2003. – 64 с. – (Серія «Бібліотека журналу «Хімія»; Вип. 7).
11. Чернобильская Г. М. Методика обучения химии в средней школе : учеб. для студ. высш. учеб. заведений / Г. М. Чернобильская. – М. : Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2000, – 336 с.
12. Я готуюсь до уроку хімії. 8-й клас. Випуск 1 / упоряд. Г. Мальченко, О. Каретникова. – К.: Редакції загально педагогічних газет, 2003 — 128 с. (Бібліотека «Шкільного світу»).

РЕЗЮМЕ

Т. С. Иваха, К. В. Мусатова. Внедрение игровых методов обучения школьников химии в основной школе.

В статье определены основные вопросы, которые связаны с проблемой организации игровых методов обучения учеников химии в основной школе и пути их решения. Обосновано, что игровое обучение может быть эффективным методом, если его использовать не только с целью обобщения знаний на уроках и внеклассное время, но и как основной метод обучения в системе традиционных методов.

Ключевые слова: *игровые методы, внедрение, организация, обучение учеников химии, методическая разработка.*

SUMMARY

T. Ivaha, K. Musatova. Introducing the game methods into teaching chemistry in secondary school.

In article is determined basic questions, which are connected with problem of the organizations the game methods into teaching chemistry in secondary school and providing the ways of their decision. It is motivated that playing education can be an efficient method if its use not only with safe generalization of the knowledges on lesson and in not class hour, but also as the basic method of the education at system of the traditional methods.

Key words: the game methods, introducing, organization, teaching pupils chemistry, methodological elaborate.

УДК 378:004:009

В. В. Кириленко

Вінницький державний педагогічний
університет імені Михайла Коцюбинського

ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ-ФІЛОЛОГІВ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

У статті проаналізовано психолого-педагогічні основи формування інформаційної культури в навчанні майбутніх учителів-філологів на основі використання нових інформаційних технологій. Розглянуто концептуальні педагогічні положення, на яких будується курс дистанційного навчання іноземних мов.

Ключові слова: інформаційна культура, комп'ютерна грамотність, дистанційне навчання.

Постановка проблеми. Мета інформатизації освіти полягає в глобальній раціоналізації інтелектуальної діяльності за рахунок використання нових інформаційних технологій, радикальному підвищенні ефективності і якості підготовки фахівців до рівня, вже досягнутого в розвинених країнах, тобто підготовки кадрів з новим творчим типом мислення.

У результаті досягнення цієї мети в суспільстві повинні бути забезпечені масова комп'ютерна грамотність і формування нової інформаційної культури мислення шляхом індивідуалізації освіти.

Невід'ємною частиною інформаційної культури є знання нових інформаційних технологій і уміння їх застосовувати як для автоматизації рутинних операцій, так і в неординарних ситуаціях, що вимагають нетрадиційного творчого підходу. Отже, формування інформаційної культури у студентів гуманітарних спеціальностей педагогічного університету неможливе без широкого впровадження інформаційних технологій у навчальний процес.

Застосування інформаційних технологій у навчанні майбутніх учителів-філологів інформаційної культури вимагають проведення фундаментальних і прикладних психолого-педагогічних досліджень.

Аналіз актуальних досліджень. Проблему необхідності застосування активних методів навчання у процесі професійної підготовки майбутніх педагогів